

Pahha waim wästo: „Hoia sedda ommale;
ets ta isse mees andis sinnule!“

Jälle hüdis hea waim: „Völle tössi, tubba-
ka ta andis kül sinnule, agga sedda rahhatükki ei
olle ta mitte aannud: se on ilma temma teadmatta
ja tahtmatta tubbaka siisse jänud.“

Kurri ütles: „Mis sa omma mele muido
kunwaks teed? Osta selle rahha eest wina, siis sa
tead, mis sul on.“

Pääw otsa need laks waimo riidlesid minno
süddame sees, ei aannud mulle rahholikult tööd
tehha. „Oho läksin maggama: jah, kust wötta,
unnes jälle üks kärra ja riidleminne.“

Ma kargasin rutto unnewodi pealt ülles, ei
aidand ennam wästopanneminne, muud kui piddin
minnema, wöörast rahha kätte andma. — Nüüd
on südda jälle rahkul.“

* * *

Oh mis hääbi mõnnel riistiusko innimes sel,
kes nüüd selle ramatotükki on läbbiluggenud, ja
selle taastus, kappis ebt firstus on mõnni kurjal

wisil sadud koppikas teiste rahhade wahhel, mis
ta ausal wisil on teninud.

Oh kui temma teaks, et kurjal wisil sadud
rahhatük fööb heai kombel tenitud rahha hulgä
nenda ärra, nago fewvadene uus lummi fööb wan-
na lumme ärra, et seit ühtegei ennam ülle ei já!

Agga veel jáab ülle sure Jēhōwa Jummala
tulline wihha selle peale, kes temma pühha käsko
melega rikkub; — ning ka Issanda helde andeks-
andminne sellele, kes pattust pörab, ja Temma
pühhad kässud rõmoga täidab.

3. Peegel.

Üks Europa ma helde ja aus Kunningas
tahtis Kina rahwaga kaupa tehha, ja nende
Kunningat melitada, et ta lubba añaaks omma
rahwaga kaubelda. Läkititas ühhe immelikult
sure ja falli peegli, mis mõnne tuhhande hõbber-
ubla mäksis Kina male: nelliümmend joudust
meest piddid sedda õrna ašja, mis agga omma
surusse pärast wägga raske olli, keige selle fastiga,